

ה"ט 5773/02/18 - ע ש נגד נואל דנינו, לינור שפר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 5773-02-18 ש נ' דנינו ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת סיגלית מצא
המבקש: ע ש
נגד
המשיבות: 1. נואל דנינו
2. לינור שפר

החלטה

בפניי בקשה למתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

לטענת המבקש, עוקבות אחריו המשיבות (המתגוררות בכרמיאל וירושלים) ורודפות אחריו מזה כשנתיים שלוש. עוד טוען המבקש כי המשיבות נכנסו לדירתו בעזרת מפתח שהשיגו, לבד ובלוויית אחרים, קיימו יחסי מין בדירתו עם אותם אחרים ואף בצעו בו "כל מיני התנהגויות מיניות בעודו ישן".

טוען המבקש כי המשיבות עוקבות אחריו מזה כשנתיים - שלוש לכל מקום, מגיעות לדירתו (בה הוא מתגורר עם אמו ואחותו) בכל שעות היום והלילה, באופן המונע ממנו לנהל שגרת חיים נורמליות.

בעדותו בפניי חזר המבקש על האמור בתצהירו. המבקש ציין כי המשיבות אינן מכירות זו את זו, אינן מכירות אותו ואף הוא אינו מכיר אותן. עוד העיד המבקש כי לפני שנים רבות ניסה "להתחיל" עם כל אחת לחוד וזה לא צלח במיוחד.

דין הבקשה להידחות.

החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד ליתן מענה למצב בו בוצעה ההטרדה בסמוך למועד הגשת הבקשה וקיים חשש כי לולא מתן הצו המבוקש תתחזק ואף תסלים ההתנהגות המטרדה. יש לזכור כי החוק למניעת הטרדה מאיימת מאפשר מתן סעדים שיש בהם הגבלה, הגם שזמנית, על החירות והתנועה, זכויות המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. החוק רחב מאוד מבחינת העילות למתן צווים מכוחו והוא מסמיק את בית המשפט ליתן צו במעמד צד אחד או לאחר בירור עובדתי קצר יחסית. כל אלה מחייבים זהירות יתירה במתן צו לפי החוק. לעניין זה ר' החלטת בית המשפט בברע (י-ם) 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004):

"אומנם, ניסוחו של סעיף 4 (א) רישא לחוק למניעת הטרדה מאיימת, אינו כולל את דרישת סמיכות הזמן בין ההטרדה שבוצעה בעבר לבין החשש כי תבוצע הטרדה בעתיד, אך פרשנות תכליתית של חוק מניעת הטרדה מאיימת, ביחד עם החוק למניעת אלימות במשפחה, מחייבת ליתן משקל נכבד ומכריע לנושא זה. אם לא תאמר כן, יוכל כל אדם 'לשמור בבטן' אירוע של הטרדה בעבר, ולשלוף אותו כנגד היריב זמן רב לאחר מכן.

עמוד 1

יתרה מזו, יש הנחה כי אם בוצעה בעבר הטרדה, והמטריד לא עשה כן במשך תקופה ממושכת, היה זה אירוע חד פעמי, ולכן החשש למניעת הטרדה בעתיד, נמוך ביותר.

לא זו אף זו, מנקודת מבטו של המבקש, יש הנחה כי אם הוטרד אדם פעם אחת ולא פנה לבית משפט במשך תקופה משמעותית, מחל הוא על אותה הטרדה, ולא יוכל להשתמש בה כעבור זמן רב כעילה לבקשה להוצאת צו מניעת הטרדה מאיימת.

בענייננו טען המבקש לדפוס הטרדה המתקיים, לטענתו, מזה שנתיים שלוש. טענות המבקש נטענו בצורה סתמית וכללית, ללא התייחסות לאירוע מאיים וסמוך למועד הגשת הבקשה ולא שוכנעתי כי נסיבות הבקשה מצדיקות מתן צו כמבוקש.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט שבט תשע"ח, 04 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.